

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 35.980/3

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 10 oktober 2003 door de Vlaamse minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van ministerieel besluit "tot vaststelling van de toepassingsvoorwaarden voor de indeling van geslachte volwassen runderen", heeft op 28 oktober 2003 het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich in hoofdzaak beperkt tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

*
* *

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Het besluit van de Vlaamse regering van 3 oktober 2003 houdende vaststelling en organisatie van de indeling van geslachte volwassen runderen ¹ stelt een indelingsschema vast van geslachte volwassen runderen. Verder regelt dit besluit de verantwoordelijkheid van de slachthuizen voor de uitvoering van de indeling. De indeling gebeurt door erkende classificeerders die worden gecontroleerd door toezichthouders van een erkend interprofessioneel orgaan of van een daartoe aangewezen onderneming. De financiering van de activiteiten van het erkend interprofessioneel orgaan of van een daartoe aangewezen onderneming gebeurt eveneens onder de verantwoordelijkheid van de slachthuizen.

Het voornoemde besluit bevat een ruim aantal delegaties aan de bevoegde minister om de voornoemde voorschriften nader uit te werken.

Het voor advies voorgelegde ontwerp van ministerieel besluit bevat die nadere regelingen.

RECHTSGROND

3.1. De meeste bepalingen van het ontwerp vinden rechtsgrond in één van de delegatiebepalingen van het voornoemde besluit van de Vlaamse regering van 3 oktober

¹Dit besluit werd nog niet bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

2003², en met name in de artikelen 2, § 3, 4, eerste lid, 5, tweede lid, 6, tweede lid, 7, § 2, laatste lid, 10, 11, § 2, 14, eerste lid, 7°, 16, eerste lid, 7°, 18, tweede lid, 19, tweede en derde lid, 20, § 2, 24, 26, eerste en derde lid, 27, tweede lid, en 28.

3.2. Anders is het gesteld met artikel 14 van het ontwerp.

Dit artikel bepaalt dat de financiering gebeurt op basis van een bedrag per geslacht volwassen rund. Dit bedrag kan, na machtiging van de minister, bepaald worden door het erkend interprofessioneel orgaan of de aangewezen onderneming. Hierbij moet rekening worden gehouden met een controlevolume. Het erkend interprofessioneel orgaan kan een doorrekening van de kosten plannen aan de leverancier, waarvan het bedrag moet vermeld worden op de afrekening aan de leverancier. Bij de beslissing over de bedragen die het slachthuis moet betalen, over het toe te passen controlevolume en over de doorrekening is unanimiteit vereist van alle vertegenwoordigers in de bestuursorganen van de beroepsorganisaties van de slachthuizen en de producenten.

Het ontworpen artikel 14 lijkt op het eerste gezicht rechtsgrond te vinden in artikel 21 van het voornoemde besluit van de Vlaamse regering van 3 oktober 2003.

In zijn advies nr. 35.601/3 van 15 juli 2003 over het ontwerp dat het besluit van de Vlaamse regering van 3 oktober 2003 is geworden, heeft de Raad van State echter, met betrekking tot het doorrekenen van kosten aan de leveranciers, het volgende opgemerkt:

"Artikel 22 van het ontwerp regelt de financiering van de activiteiten van het erkende interprofessioneel orgaan of de aangewezen onderneming. De slachthuizen zijn verantwoordelijk voor die financiering, maar zij dienen de kosten geheel of gedeeltelijk door te rekenen aan de leverancier. De minister wordt gemachtigd om de voorwaarden te bepalen van die financiering en van de doorrekening ervan. De concrete afspraken i.v.m. de financiering maken het

²Bijna alle bepalingen van dit besluit vinden op hun beurt rechtsgrond in artikel 3, § 1, 1° en 2°, van de wet van 28 maart 1975 betreffende de handel in landbouw-, tuinbouw- en zeevisserijproducten, welke bepaling de Koning (thans de Vlaamse regering) de bevoegdheid geeft alle maatregelen te nemen voor de uitvoering van de gemeenschappelijke «ordeningen der markten», op grond van de artikelen 42 en 43 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, en eveneens de voorwaarden te bepalen o.m. inzake productie en indeling, waaraan die producten moeten voldoen.

voorwerp uit van het in artikel 26 van het ontwerp bedoelde contract dat wordt gesloten tussen het slachthuis en het erkende interprofessioneel orgaan of de aangewezen onderneming.

Die regeling komt erop neer dat aan particulieren, te dezen de leveranciers, een financiële last wordt opgelegd.

Uit artikel 173 van de Grondwet volgt dat van de burger slechts een financiële bijdrage kan worden geëist, onder de vorm van een retributie, als er daarvoor een decretale grondslag is. Het feit dat de betaling van de bijdrage eventueel moet gebeuren aan een derde die zelf geen overheidsinstantie is, doet daaraan geen afbreuk : opdat artikel 173 toepasselijk zou zijn, is het voldoende dat de betaling door de overheid wordt opgelegd.

Vastgesteld moet worden dat de (...) wet van 28 maart 1975 (betreffende de handel in landbouw-, tuinbouw- en zeevisserijproducten) geen machtiging aan de Koning bevat om van de burger een bepaalde bijdrage te eisen."

Te dezen kan de Raad van State niet anders dan met betrekking tot artikel 14 van het voorliggende ontwerp dezelfde opmerking te maken.

VORMVEREISTEN

4. Luidens artikel 6, § 3bis, 5°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen dient er tussen de betrokken gewestregeringen en de federale overheid overleg te worden gepleegd over "de maatregelen die een weerslag hebben op het landbouwbeleid".

Aan de Raad van State werd in dit verband het verslag bezorgd van de vergadering van de permanente werkgroep van de Interministeriële Conferentie Landbouw (ICL) van 14 april 2003, welk verslag werd goedgekeurd door de ICL op 29 september 2003.

Die stukken blijken echter alleen betrekking te hebben op het ontwerp dat het voornoemde besluit van de Vlaamse regering van 3 oktober 2003 is geworden. In de bedoelde stukken is er geen sprake van het voorliggende ontwerp.

Zolang de interministeriële conferentie zich niet ingelaten heeft met het voorliggende ontwerp, weze het door een goedkeuring van het verslag van de permanente werkgroep, is aan het voorschrift van het voornoemde artikel 6, § 3bis, 5°, niet voldaan.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

5. In het eerste lid van de aanhef kan inzonderheid verwezen worden naar artikel 3, § 1, van de voornoemde wet van 28 maart 1975, gewijzigd bij de wetten van 29 december 1990 en 5 februari 1999 en bij het koninklijk besluit van 22 februari 2001.

6. Het zesde lid van de aanhef kan worden weggelaten, omdat het besluit van de Vlaamse regering van 10 juni 2003 geen rechtsgrond biedt voor het voorliggende ontwerp van ministerieel besluit.

7. In het laatste lid van de aanhef kan het nummer (35.980/3) van het voorliggende advies worden vermeld.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	W. DEROOVER,	eerste voorzitter,
	D. ALBRECHT, P. LEMMENS,	staatsraden,
	H. COUSY, J. VELAERS,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevr. G. SCHEPPERS, adjunct-auditeur.

DE GRIFFIER,

DE EERSTE VOORZITTER,

A.-M. GOOSSENS

W. DEROOVER